

22 במאי 1974

אל: סינסי רוס, ס/מנהל מאו"ם א', משרד-החוק
מאת: פרופ' יורם דינשטיין, יו"ר הסניף הישראלי של אמנסטי

הנדון: פעילות הסניף הישראלי של אמנסטי

מאז הישיבה בהשתתפותך, מן ה-27 בינואר, בה נבחרתי כיו"ר הסניף הישראלי של אמנסטי, נקטתי בפעולות הבאות עליהן סוכם:

1. הכנו חקנון של הסניף (בהתאם לחוקת האירגון הבינלאומי של אמנסטי ועל פי דוגמאות של סניפים אחרים (לוטה מס' 1), ונרשמנו כדין כאגודה לפי החוק העותומני לאגודות. אישור על רישום זה הגיע אלינו בימים אלה (לוטה מס' 2).
2. הודענו על השינוי במיבנה הסניף ועל חילופי הגברי לאירגון הבינלאומי של אמנסטי. ב-18 באפריל, בהיותי בלונדון, נפגשתי - יחד עם שופט בית-המשפט העליון חיים כהן - עם מרטיין אנלס. אנלס החלונן בפנינו, כי משה ברנע - מי שניהן כמזכיר זמני של הסניף בקדנציה הקודמת, וממשיך מפעם לפעם להתיימר לפעול בשם הסניף הגם שהודח ממישרתו על ידי הוועד הקודם ולא נבחר מחדש לוועד הנוכחי - גורם לאמנסטי הרבה בעיות עם גורמים שונים, התמהים על פעילותו החורגת מן המסגרת המותרת בחוקת אמנסטי. אנלס בירך על ההרכב החדש של הוועד, וסיכמנו שיפרסם הודעה מתאימה לכל סניפי אמנסטי בידיעון החודשי של המזכירות. הודעה זו פורסמה כבר בידיעון של מאי (לוטה מס' 3, דף 4).
3. עוד לפני הרישום הפורמלי בארץ, וסיכום המגעים עם אנלס בחו"ל, התחלנו לטפל בחומר שוטף של אמנסטי. אביא מספר דוגמאות מתחום טיפולי (ונעשה טיפול בעניינים אחרים גם על ידי עמיתי):
 - א. בפברואר, במענה לפנייה מסניף אמנסטי באוסטריה, העברתי פרטים על אסיר ציון לזאר לוברסקי. הדבר נעשה בתאום עם צבי נצר. (לוטוח מס' 4-5).
 - ב. שוב בפברואר, במענה לפנייה מסניף אמנסטי בגרמניה, הסברתי כי עציר מינהלי מן השטחים - שהוכרז עליו כ"אסיר מצפון" - אינו יושב כלל במעצר. הדבר נעשה בתאום עם אל"מ דב שפי. (לוטוח מס' 6-7).
 - ג. ב-27 במארס קיבלתי טלפון (!) מאמנסטי בלונדון, בו נאמר לי כי הוועדה הממונה על קביעת אנשים כ"אסירי מצפון" נמצאת בישיבה, ומטפלת במקרה של אשה (שאת שמה סירבו למסור לי) הטוענת כי נעצרה בארץ בעוון הברחת מכס ואין נוחנים לה סעד משפטי. עניתי מייד, כי לא נראה לי שיש למקרה יד ורגל, ומכל מקום סניף אמנסטי ישראל מתחייב להשיג לאשה - אם תפנה אלינו -

- סעד משפטי. נדרשתי ונחתי - כתנאי לכך, שהוועדה לא תחליט לאמץ את המקרה - שם של עורך-דין המתחייב לייצג את האשה בעת הצורך (עו"ד דניאל יעקבזון, חבר הוועד שלנו, התנדב לכך). בהיותי בלונדון נמסר לי (כמצופה), כי לא היה כנראה לטענת האשה כל שחר.
1. באפריל, במענה לפנייה מלונדון (מזכירות אמנסטי), הודעתי כי אין יסוד לטענה בדבר מעצר עיתונאים ישראלים בבראזיל (הידיעה המקורית כנראה נגעה ליהודים מקומיים - ולא לישראלים - ושובשה בלונדון). הדבר נעשה בתאום עם יואל בר-רומי. (לוטות מס' 8-9).
4. נדמה לי שיש בזוטות הללו - כולן מחקופה, שבה טרם התחלנו בעצם לפעול רשמית - כדי ללמד על חשיבות קיומו של הסניף הישראלי של אמנסטי. עתה, עם צעדינו הראשונים, אנו זקוקים בדחיפות לתקציב פעולה בהתאם לפריטים הבאים:
- א. דמי חבר באירגון הבינלאומי של אמנסטי לשנת התקציב 1974/75 - £121.
- כפי שתיווכח מן המסמך הרצ"ב (לוטה מס' 10), הוטל עלינו לשלם את הסכום המינימלי האפשרי במסגרת תקציב כולל של לא פחות מ-£200,000.
- ב. פירסום הרישום של האגודה בעיתון יומי (פירסום זה מחוייב על פי החוק). פירסום בעיתון אחד עולה 150 ל"ג, ונדמה לנו שכדאי - עקב אי-הוודאות בציבור לגבי איוש הסניף ומיבנהו החדש - לפרסם זאת בלפחות שני עיתונים.
- ג. הוצאות שוטפות (לנייר מכתבים, ^{הדפוס} בולטים, מברקים ונסיעות) בסך של 1,000 ל"ג. עד כה נספגו ההוצאות על ידי משרדי הקונגרס היהודי העולמי והאוניברסיטה, אך מובן שלטווח ארוך אי אפשר להמשיך כך.
- סך-הכל, הסכום המבוקש על ידינו (שחציו מוקדש לדמי החבר) הוא 2,500 ל"ג נדמה לי, שהבקשה בהחלט צנועה. אנו פותחים בימים אלה חשבון בנק מיוחד על שם אמנסטי (כדי למנוע ערבוב עם קרנות אחרות), ונודיעך פרטים לאחר קבלת מענה ממך (בחקווה כמובן שיהיה חיובי...).

מיטב הברכות,

י.ד.ג. (י.ד.ג.)
פרופ' יורם דינשטיין